

pozostającego na utrzymaniu rodzica świadczenia w postaci obniżenia podatku pracownikom wykonującym działalność zawodową na terytorium innego państwa członkowskiego — Równe traktowanie — Zawieszenie przyznawania świadczenia rodzinnego w państwie zatrudnienia do kwoty świadczenia przewidzianej przez ustawodawstwo państwa miejsca zamieszkania — Zasady niekumulacji

Sentencja

Artykuł 1 lit. u) ppkt (i) i art. 4 ust. 1 lit. h) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, zmienionego i uaktualnionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 118/97 z dnia 2 grudnia 1996 r., zmienionym rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 647/2005 z dnia 13 kwietnia 2005 r., należy interpretować w ten sposób, że świadczenie takie jak ulga prorodzinna wprowadzona ustawą z dnia 21 grudnia 2007 r. o ulgach prorodzinnych jest świadczeniem rodzinnym w rozumieniu rzeczonoego rozporządzenia.

(¹) Dz.U. C 200 z 7.7.2012.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 24 października 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen syd Sofija-grad — Bułgaria) — Stoilow i Ko EOOD przeciwko Naczałnik na Mitnica Stoliczna

(Sprawa C-180/12) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Odpadnięcie podstawy prawnej spornej decyzji w postępowaniu głównym — Brak znaczenia zadanych pytań — Umorzenie postępowania)

(2013/C 367/17)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administratiwen syd Sofija-grad

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Stoilow i Ko EOOD

Strona pozwana: Naczałnik na Mitnica Stoliczna

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Administratiwen syd Sofija-grad — Wykładnia rozporządzenia

Komisji (WE) nr 1031/2008 z dnia 19 września 2008 r. zmieniającego załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 291, s. 1), rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 302, s. 1) oraz art. 41 ust. 2 lit. a) i art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej — Klasyfikacja taryfowa towarów — Klasyfikacja towaru (materiału służącego do produkcji żaluzji) w ramach kodu Nomenklatury Scalonej 5407 61 30 ze względu na jego charakterystykę jako „tkaniny” lub klasyfikacja w ramach kodu 6303 92 10 ze względu na jego wyłączone przeznaczenie jako „żaluzje służące do wystrój wewnątrz” — Decyzja o ściągnięciu należności względem państwa obejmujących dodatkowe należności celne i podatek VAT ze względu na wnioski ekspertyzy laboratorium celnego — Zasada ochrony uzasadnionych oczekiwań w świetle okoliczności złożenia zgłoszenia celnego

Sentencja

Nie ma potrzeby odpowiadać na pytania zadane przez Administratiwen syd Sofija grad (Bułgaria).

(¹) Dz.U. C 194 z 30.6.2012.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 17 października 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Düsseldorf — Niemcy) — Yvon Welte przeciwko Finanzamt Velbert

(Sprawa C-181/12) (¹)

(Swobodny przepływ kapitału — Artykuły 56–58 WE — Podatki od spadków — Spadkodawca i spadkobierca mający miejsce zamieszkania w państwie trzecim — Masa spadkowa — Nieruchomość położona w państwie członkowskim — Prawo do kwoty wolnej od podatku odliczanej od podstawy opodatkowania — Odmienne traktowanie rezydentów i nierezydentów)

(2013/C 367/18)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Yvon Welte

Strona pozwana: Finanzamt Velbert

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Finanzgericht Düsseldorf — Wykładnia art. 63 i 65 TFUE — Uregulowanie państwa członkowskiego w dziedzinie podatku od spadków ustalające przy nabyciu nieruchomości kwotę wolną od podatku w wysokości 2 000 EUR, jeśli spadkodawca i spadkobierca mają miejsce zamieszkania w państwie trzecim, podczas gdy ta kwota wolna od podatku wynosi 500 000 EUR, jeśli spadkodawca lub spadkobierca ma miejsce zamieszkania na terytorium kraju

Sentencja

Artykuły 56 WE i 58 WE należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie obowiązywaniu uregulowania państwa członkowskiego w dziedzinie obliczania podatku od spadków, które przewiduje w przypadku nabycia w drodze dziedziczenia gruntu położonego na terytorium tego państwa, jeżeli — jak w okolicznościach sprawy głównej — zmarły i nabywca spadku w chwili otwarcia spadku posiadali miejsce zamieszkania w państwie trzecim takim jak Konfederacja Szwajcarska, że kwota wolna od podatku odliczana od podstawy opodatkowania jest niższa od kwoty wolnej od podatku, jaka zostałaby przyznana, gdyby przynajmniej jeden z nich w tej samej chwili posiadał miejsce zamieszkania w rzeczonym państwie członkowskim.

(¹) Dz.U. C 174 z 16.6.2012.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 17 października 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van Cassatie van België — Belgia) — United Antwerp Maritime Agencies (UNAMAR) NV przeciwko Navigation Maritime Bulgare

(Sprawa C-184/12) (¹)

(Konwencja rzymska o prawie właściwym dla zobowiązań umownych — Artykuł 3 i art. 7 ust. 2 — Swoboda wyboru prawa przez strony — Granice — Przepisy wymuszające swoje zastosowanie — Dyrektywa 86/653/EWG — Przedstawiciele handlowi działający na własny rachunek — Umowy sprzedaży lub kupna towarów — Rozwiązanie umowy przedstawicielstwa handlowego przez zleceniodawcę — Dokonujące transpozycji przepisy krajowe przewidujące ochronę wykraczającą poza wymogi minimalne dyrektywy i przewidujące również ochronę przedstawicieli handlowych w ramach umów świadczenia usług)

(2013/C 367/19)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hof van Cassatie van België

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: United Antwerp Maritime Agencies (UNAMAR) NV

Strona pozwana: Navigation Maritime Bulgare

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hof van Cassatie van België — Wykładnia art. 3 i art. 7 ust. 2 Konwencji o prawie właściwym dla zobowiązań umownych otwartej do podpisu w Rzymie dnia 19 czerwca 1980 r. (Dz.U. 1980, L 266, s. 1) i dyrektywy Rady 86/653/EWG z dnia 18 grudnia 1986 r. w sprawie koordynacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do przedstawicieli handlowych działających na własny rachunek (Dz.U. L 382, s. 17) — Swoboda wyboru prawa przez strony — Granice — Umowa przedstawicielstwa handlowego — Klauzula określająca prawo państwa zleceniodawcy jako prawo podlegające zastosowaniu — Sprawa zawisła przed sądem miejsca siedziby przedstawiciela handlowego

Sentencja

Artykuł 3 i art. 7 ust. 2 Konwencji o prawie właściwym dla zobowiązań umownych, otwartej do podpisu w Rzymie dnia 19 czerwca 1980 r., należy interpretować w ten sposób, że prawo państwa członkowskiego Unii Europejskiej spełniające wymogi minimalnej ochrony przewidzianej przez dyrektywę Rady 86/653/EWG z dnia 18 grudnia 1986 r. w sprawie koordynacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do przedstawicieli handlowych, wybrane przez strony dla umowy przedstawicielstwa handlowego, może zostać wyłączone przez rozpatrujący sprawę sąd innego państwa członkowskiego na rzecz *lex fori* ze względu na bezwzględnie obowiązujący charakter przepisów regulujących sytuację przedstawicieli handlowych działających na własny rachunek w porządku prawnym tego drugiego państwa członkowskiego jedynie wtedy, gdy sąd, przed którym zawisła sprawa, ustali w sposób szczegółowy, że w ramach owej transpozycji ustawodawca państwa siedziby sądu uznał za sprawę zasadniczą w rozpatrywanym porządku prawnym, by przyznać przedstawicielowi handlowemu ochronę wykraczającą poza ochronę przewidzianą w dyrektywie, biorąc w tym względzie pod uwagę charakter i cel tego rodzaju bezwzględnie obowiązujących przepisów.

(¹) Dz.U. C 200 z 7.7.2012.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 17 października 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Högsta domstolen — Szwecja) — Billerud Karlsborg AB, Billerud Skärblacka AB przeciwko Naturvårdsverket

(Sprawa C-203/12) (¹)

(Dyrektywa 2003/87/WE — System handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych — Kara z tytułu przekroczenia emisji — Pojęcie przekroczenia emisji — Zrównanie z niedopełnieniem obowiązku zwrotu w terminie wyznaczonym w dyrektywie ilości uprawnień wystarczającej do pokrycia emisji z poprzedniego roku — Brak możliwości zwolnienia z kary w razie posiadania niezwróconych uprawnień z wyjątkiem działania siły wyższej — Brak możliwości modyfikacji wysokości kary — Proporcjonalność)

(2013/C 367/20)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Högsta domstolen